

(čtení vhodné pouze pro plnoleté, tedy 18+)

Ošetřování a milování Jarušky tak často, jak bude sama potřebovat. Třeba každý den.

Poprvé co přijde Jaruška ke mně na návštěvu a nebo já k ní, tak asi nebudeme ztrácet moc času povídáním. Bude ale dobré koupit nějaký dobrý sladký třeba meruňkový kompot. Nebo jahodový, či něco, co má hodně ráda.

Před prvním milováním si budu sám přát, abych si jí mohl pomaloučku celou prohlédnout a třeba i ožuzlat od hlavičky až k patě, protože jsem byl v tomto ohledu celý život zásadový a nebyl s žádnou ženou, aby na mě byla o to více hrdá.

To už bude hajat hezky v postýlce na zádech. Možná to není její úplně přirozená poloha. Třeba raději chce být dominantní, či je jí to jedno, ale poprvé jí o to hezky požádám.

Ruce bude mít hezky položené na polštář nahoru od hlavičky. Jako když se vzdává. Potom jí celou ovinu. Obtočím své nohy kolem jejích nohou a své ruce kolem jejích. Ne nijak násilně, ale prostě aby po celém těle cítila jemně že jsem s ní, jak jen to jde. Rukama budu jemně držet ty její. Budu se s ní jemně pářit skrze její růžičku. Hezky pomalounku a jemně, aby to bylo co nejsmyslnější. Pusinkou budu smyslně líbat tu její a budu líbat i její nosíček. Občas uvolním jednu ruku, abych vzal meruňku a nebo něco jiného. Dal si to do pusy a společně jsme se potom při líbání nakrmily. Aby cítila, že i jejímu břichu se dostává láska. Občas s líbáním přestanu, pár centimetrů, tak 20 – 30 oddálím hlavu, abych se jí mohl dívat do očí a usmívat se na ní. Při tom všem jí ale stále budu jemně milovat přes její růžičku a bude naplňována mojí „živou vodičkou“, která bude působit blahodárně na její organismus i dlouho po milování. Budu se jí koukat do jejích krásných očí a má duše bude s tou její tak šťastná. Budu jí při tom všem ze srdce posílat lásku, jak jen to půjde.

Já se neumím přát, ale ona říkala že ano. Nemám nijak zvlášť velkou sílu. Nebudu jí držet nijak násilím a kdykoliv se mi bude moci vysmyknout a utéct, ale ona toho nebude v ten moment schopna, protože bude cítit všemi smysly něco moc krásného. Bude v takovém sladkém vězení, ze kterého nebude chtít utéct. Jako v nějakém snu, ze kterého se nebude chtít probudit. A já jí v tom mohu nechat hodiny, když budu chtít, protože chci, abychom měli třeba i tu největší lásku na světě, když to bude možné a také aby jí zčervenali líčka.

A celé to ještě pojistím, že budeme přikrytí peřinkou, aby to nemohl nikdo vidět a nemohl jí nikdo přijít zachránit přede mnou.

18.2.2017 (generálka je několik dní pohřešovaná)

Jaruščina vojska jsou už několik dní strachy bez sebe. Co budeme dělat bez naší generálky? Kam se poděla? Všude frmol. Vždycky, když jí někdo zajal, tak se prosekala katanou z vězení raz dva. Musíme svolat naše nejlepší průzkumníky a rychle jí najít, než se nám to všechno rozuteče!

Mezitím někde pod peřinkou Jaruška upadá už, ne pár hodin, ale celé dny z jedné extáze do druhé a neví, co si počne. Jestli se něčeho opravdu bojí, tak je to to, že nechtěně vyřkne slova „Tak už s tím prosím přestaň!“. Její strach je navíc umocnění tím, že jí opravdu Jiřík poslechne a nechá jí na pokoji. Vždyť ona chudák nemůže ani pořádně mluvit, tedy ne že by jí napadlo něco vyslovit, ale pokaždé když si Jiřík dá do pusy nějakou tu dobrotu, třeba polovinu slad'oučké meruňky z kompotu, aby jí to mohl pak pusinkou dát do pusinky a hezky se spolu podělit o tu dobrotu, tak potom ona už dobře ví, co pokaždé následuje. Je to dlouhý a hluboký polibek, při kterém se ona nemůže pusinkou dlouho nadechnout. Musí dýchat jen nosíčkem, který jí Jiřík pravidelně ožuzlává a tak cítí všelijaké vůně různého ovoce, které má nejraději a vše možné a nádherné, co si niky nedovedla ani

představit.

Chudinka toho není schopná moc namluvit, protože už je několik dní v tomto nepřetržitém vězení. Její líčka už jsou tak krásně červená. Více pestrá, jak její růžička pod bříškem, krze kterou do ní stále proudí Jiříkova „živá voda“ a tak má v podbříšku už hotovou lázeň. Tato lázeň se jí dostává do krve a tak i do celého těla, stejně jako to všechno ovoce, které dostává z pusinky do pusinky a to jí dělá tak šťastnou, že ne jenom, že upadá z jedné extáze do druhé, ale mnohdy se stane, že omdlí blahem, tak jak by potom mohla něco namluvit. No a to je ten moment, kdy Jiřík zapojí do celého milování ještě jeden smysl a který to máme. Hmat je využitý tím, že jí celou proplet a znehybnil svými údy. Chuť používá, vůni také, o růžičce ani nemluvě a stejně tak i srdíčkem její dušičce posílá lásku a jako že mají srdíčka hodně blízko u sebe, když jí zrovna krmí a nebo znemožňuje dýchat pusinkou.

A co zrak? Občas se jí upřímně a něžně kouká do očí, ale jak je to je vyřešené, když jsou pod peřinkou, kde by nemělo být nic vidět? Má tam baterku! No není to jen tak ledajaká baterka, protože ta by se po několika dnech nepřetržitého rozsvícení vybyla. Jiřík byl jako malý tak trochu vynálezce. Vymyslel a sestrojil autíčko, které vzadu zapnul spínačem a ono se rozjelo dopředu. Pokud ho včas nechytil a nebo vypínačem nevypnul, tak někam narazilo. No a podobně to vykoumal s tou baterkou. Byla tam jen červená Jumbo led dioda, od které vede z postýlky drátek do traťky a to potom do zásuvky, tak že to červené světýlko mohlo pod peřinkou svítit furt jako třeba na budíku s led displayem. Červené světýlko tomu dodává celou takovou příjemnou a vhodnou atmosféru.

Ty plechovky nebo sklenice s ovocem sehnal, že jsou kouzelné a bezedné, tak že z nich nic neubývalo. Baterku kouzelnou nesehnal, tak si poradil svou vynalézavostí.

No a teď k tomu poslednímu smyslu. Který je to? Je to sluch. Když se sem tam stane Jarušce že omdlí, tak jí něžně hláskem Jiřík zašeptá do ouška „Ale no tak ty můj andílku, teď mi přeci nemůžeš usnout“ a to jí snadno probere. No tohle? Tohle si jí dovolí říct po tom, co celé dny a noci probdělala v extázích?

Celé to bylo pojištěné ještě tím, že těch peřinek bylo nad nimi víc, aby nebylo vidět, kdo je pod nimi. Přesněji větší pokrytí peřinkami do stran, aby nic nevykukovalo. Ona se nezmohla na to, aby jediný růžek odkryla a bylo vidět dovnitř.

Průzkumníci prohledávali a prohledávali vězňice ale nikde nic. Rozhodli se, že zajdou k Jiříkovi do bytu. Tam našli jen hromadu peřin, ze kterých čouhá nějaký drát a na stole nesněžené kompoty s ovocem. Řekli si, hmm to je tedy divné, ani tady nikdo není a to ovoce už bude asi pěkně zkažené. Nesmíme ztrácet čas. Musíme rychle jít prohledat ještě další vězňice a byly v tahu. Nemohly ani nic zaslechnout, protože ona toho není schopná moc namluvit z výše uvedených důvodů.

No a když bude tedy Jiřík hodně zlobivý kluk, tak Jarušku nechá jíst meruňky a šimrat jí růžičku navěky.

18.2.2017 (Jiřík tvrdě narazil)

To jsem si to asi pěkně zavařil, když jsem Jarušce poslal toto psaníčko. Ona to určitě poslala svým kamarádkám. To by samo o sobě asi moc nevadilo, ale nečekal jsem, jaké to bude mít následky. Asi teď budu pěkně ohrožený sameček, což jsem tedy nerad, ale já se tomu ubráním a budu to ignorovat.

Jenom malé upřesnění. Nejsem znalec a používal jsem slovo extáze, ale měl jsem na mysli slovo orgazmus. To jen pro ujasnění, protože extáze je pilulka a to sem nepatří.

Ještě komentář k tvrdým motorkářům. I kdyby přijel za Jaruškou nějaký tvrdý motorkář na motorce veliké jako traktor, tak jí prostě nebude přitahovat. Je to ten typ chlapů jako sama říkala o Lukym a

tma je podobnost, tak že se tací lidé odpuzují. Možná by ráda přítelkyni, protože jí schází něha, ale holka holce neumí dát to co chlap, tak že tam je také problém. K Jarušce se hodí něžný a inteligentní muž, který bude milovat její děti a bude jim vzorem. Je ve věku, kdy už si tento fakt sama dobře uvědomuje.

No ale je třeba pokračovat v příběhu dál. Ten kouzelný kompot je kouzelný ve všech směrech, a stejně tak jako se zhmotní z ničeho, tak se po průchodu zaživačím traktem zase do ničeho rozhmotní, tak že si není třeba lámat hlavu s chozením na toaletu. Navíc ta postýlka je veprostřed prohloubená, aby se tam pěkně vešli dva lidé a když se to přikryje peřinkami, tak aby nebyl vidět žádný hrbolek a vše bylo perfektně zamaskované. I ten drátek mohl být pěkně zakrytý, aby nebyl nijak vidět a vše vypadalo jako docela pěkně ustlaná postýlka.

To mělo ale celé jediný háček.

Jiřík se veřejně ohání tím, že by si nepozval do bytu upíra, že není osel. No a co se nestane. Po pár minutách mazlení Jaruška s úsměvem odvalí Jiříka na bok a posadí se na postel. Jiřík se si v duchu řekne tak, a jsem v pěkný rejži. Jestli něco nesmím, tak je to naštvat tuhle holku, protože je mnohokrát silnější než já. Přemýšlím, že zvednu kotvy a vyběhnu z pokoje ven. To by mě jen chytla za nohu dříve, než bych se dostal ke dveřím a hodila se mnou na záda do té díry, kde před tím ležela ona. Tak že mě nakonec vzala a silným pohybem mě tam na záda položila bez nutnosti chytat za nohu. Situace se jaksi obrátila. Já byl dole a ona nahoře a peřinka nad námi, aby nebylo vidět, co se děje pod ní. Chtěl jsem zavolat o pomoc, ať už to uslyší ty její vojáci a nebo kdokoliv jiný, ale než jsem stačil pípnout, tak už mi rukou zavřela pusou. Nohy a ruce mi také obmotala svými, ale docela pevně, abych sebou nemohl skoro ani cukat. Pak mi zašeptala do ucha, že jestli chci být bojovník, tak nesmím znát bolest a v tu chvíli jsem si pomyslel „A do pytle!“ a vytřeštil jsem oči. Hlady neumru, když je tam ta kouzelná sklenice s meruňkami a ona mě bude asi krmit. Ta červená led dioda se mi krutě nevyplatila, protože jsem viděl v tom červeném světle, jak na mě vycení ty své špičaté tesáky a oči se jí zalijí krví. Oči jsem vytřeštil ještě víc a pak jsem se probudil ze své nejhorší noční můry. V duchu si říkám, že jestli se mi tohle bude ještě jednou zdát, tak už v životě nezamouřím oko. Nebo jsem se neprobudil? Nebo jsme jen omdlel, aby mi mohla říct do ucha „Budíček, vstáváme!“, abych se probudil do své nejhorší noční můry. Co by pak mohlo následovat, tak na to nechci ani myslet. Třeba by byly mé dny sečteny a nebo bych tam vypustil hodně krve. Nic takového se mi snad nikdy nestane.

Další možný scénář by byl ten a na ten bych byl ochoten přistoupit, ale musel bych mít jen dobrovolnou možnost. Jaruška má v sobě bolest a tu nutí odcházet ven tím že si ubližuje. Takhle nějak mi to sama popisovala i když jsem si z počátku říkal, že to snad není ani možné. Scénář by mohl být trochu podobný tomu výše, ale byl bych sevřený dobrovolně na nějakou dobu a mohla by mě v rámci mezí nějak trápit, aby nemusela ubližovat sama sobě. Tím ale mám na mysli něco přičem nepoteče krev a co nebude hrůzostrašné. I tak by bylo možné podle mě někomu předat lásku. Proste nést jeho trápení společně s ním a ulevit mu tak od bolesti. Pro mě by to mohlo mít přínos v tom, že by mě to nějakým způsobem posílilo.

Ještě jedna věc. Vidívám různé reklamy na to, jak zhubnout a nebo mít lepší pleť. Já na tom nevidím nic špatného. Bylo by to třeba i hezké vypadat lépe, ale já sám nejsem schopen vstát a udělat si pleťovou masku a nebo o sebe nějak pečovat. Mě by to bylo trapné. Jsem přeci chlap. Nebránil bych ale mé vlastní ženě, aby mě takhle hezky opečovávala, kdyby si to ale jen ona sama přála. To jak chlap vypadá asi není až tak podstatné. Důležité je podle mě to, jaký je uvnitř.